

Застереження проти лінощів

Ключовий вірш: «Я показав вам усе, як, працюючи так, ви повинні підтримувати слабких і пам'ятати слова Господа Ісуса, як Він сказав: Блаженніші ті, хто дає, ніж ті, хто бере».
Дії 20:35

**Вибрані уривки з Писання:
Дії 20:33-35; 2 Солунян 3:6-12**

Апостол Павло прибув до Мілета, морського порту, наприкінці своєї третьої місіонерської подорожі. Чекаючи на відплиття корабля, він послав повідомлення до старших у сусідньому місті Ефесі, запитуючи, чи можуть вони приїхати і зустрітися з ним. Це був останній раз, коли Павло бачив їх.

Після прибуття старших Павло розповів про «те, як я жив серед вас увесь час, служачи Господу в усякій смиренності, зі сльозами та серед випробувань». Він заявив: «Я ніколи не ухилявся... від того, щоб навчати вас публічно та у ваших домівках і нагадувати як юдеям, так і грекам про необхідність навернутися до Бога та повірити в Ісуса, нашого Господа». Дії 20:18-21

Павло закликав старших: «Пильнуйте за собою та за всією отарою» і «будьте пастирями Церкви Божої». (Дії 20:28). Тут Павло вказує, що старші мали подвійну відповідальність: як за себе, так і за братів, над якими Господь поставив їх

Травень 2026 21

підпастирями. «Пильнуйте», тобто будьте обережні й перевіряйте не тільки те, що ви робите, а й свої мотиви.

Потім Павло нагадав їм: «Я не жадав нічиїх срібла, ні золота, ні одягу. Ви самі знаєте, що ці мої руки забезпечували мої власні потреби та потреби людей, які були зі мною» (Дії 20:33,34). Павло за професією був «виробником наметів» і свідчив, що працював «день і ніч, щоб не бути тягарем нікому з вас», щоб забезпечити себе необхідним для життя, водночас проповідуючи та навчаючи інших Євангелію. Дії 18:3, 1 Солунян 2:9; 2 Солунян 3:8; 1 Коринтян 4:12

Цитуючи наш ключовий вірш з іншого перекладу, Павло підсумував: «У всьому я показав вам приклад, показуючи вам, що, працюючи так, як я, ви повинні допомагати слабким і пам'ятати слова Господа Ісуса, як Він Сам сказав: Блаженніші ті, хто дають, ніж ті, хто отримують». У кожного з нас є безліч можливостей бути щедрими до інших, навіть якщо ми не маємо грошей, щоб дати. Висловлення співчуття, заохочення або просто добрий погляд іноді цінніші для зневіреної людини, ніж жменю золота.

Бути «дарувальником» означає більше думати про інших та їхні потреби, а не про себе. Бути «ледачим» — це протилежність дарування і форма егоїзму, яка може призвести до духовної слабкості. (1 Тимофія 5:13). Павло сміливо виступив проти братів, які практикують ледарство, заявивши: «Якщо хтось не хоче працювати, той нехай і не їсть», і закликаючи «щоб вони працювали тихо і їли свій хліб». 2 Солунян 3:7-12

Важливим елементом щасливого християнського життя є розвиток мистецтва дарувати «від щирого серця» іншим. «Бо Бог любить того, хто дає з радістю». (Вихід 25:2; 2 Е -Коринтян 9:7). Роблячи це, ми стаємо більш подібними до Бога, бо Бог є найбільшим дарувальником. «Він віддав Свого єдинородного Сина, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, а мав вічне життя... щоб світ через Нього був спасений». Якова 1:17; Івана 3:16,17